

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De campanario, quem diabolus transtulit in pinnam Ysenburg, cap. 56.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Iob 41.

reuera timet psalmum, non gladium; Corpus eius, vt ait Iob, inò Dominus ad Iob, quasi scuta fusilia, compactum squamis sese comprimētibus. Reputabit quasi paleas ferrum, & quasi lignum putridum, as. Non est super terram potestas, quæ compareretur ei. A POLONIIVS: Sicut colligo ex his verbis sancti Iob, si diaboli virtus ligata & limitata non esset, nullus hominum subsistere posset. CAESARIVS: Quod autem hominem lædere non possit, nisi quantum à Deo fuerit permissus, in fine huius distinctionis satis manifesto tibi pandam exemplo.

CAPVT LVI.

Dæmonem non plus posse, quam ei à Deo fuerit permissum.

IN villa quadam, ante paucos annos, diœcesis Coloniensis, quæ Ambula vocatur, cāpanarius fuit, & fortè adhuc viuit, votum habens cuiusdam peregrinationis. Hic cū die quadam conduxisset cum femina quadam villæ suæ, quòd manè pariter ituri essent, illa eum rogauit, vt maturius surgeret, & matutinas pulsaret, propter solis feruorem, & promisit. Eadem nocte diabolus ad lectum eius veniens, tetigit eum & ait: Pulsa matutinas, sicque discessit. Qui mox surgens, & lumen in ecclesia ardere conspiciens, cū ante primum galli cantum esse deprehendisset, putans quia à prædicta femina fuisset excitatus, de ecclesia exiuit, volens illi dicere vt ireret dormitum, eo quòd nimis manè esset. Quam eum quæreret, nec inueniret, bouem nigrum contra se stare vidit, qui lingua emissa hominem tetigit, eumque super dorsum suum per illam misit, & per aërem cum illo volitans, super pinnam turris castri, quod Isenburg dicitur, deposuit. Cui cū diceret: Timésne aliquid modò? Respondit ille: Dei permissione huc ductus sum, nihil contra me poteris, nisi quantū ille permiserit. Ad quod diabolus: Fac mihi homagium, & ego te deponam, daboque tibi diuitias multas: quod si non feceris, vel fame in hoc loco morieris, vel præcipitò interibis. Cui campanarius, spem habens in Christo, respondit: Adjuro te per nomen Iesu Christi, ne me lædas, & vt me sine periculo corporis mei deponas. Mox diabolus illum tollens, in campo

campo iuxta villam Gerisheim satis incommodè de-
posuit. Ante lucem diei, in dedicatione ecclesiæ eius-
dem villæ, diluculò homines ad matutinarum solen-
nia cum faculis properantes, cùm hominem in agro
in magno defectu reperissent, atque refocillassent,
auditi s' his quæ ei cõrigerant, satis mirati s'ut. Quar-
to verò die regressus in domum suam, situm tam lo-
corum, quam ædificiorum, quæ nunquam antè vide-
rat, tam plenè omnibus exposuit, vt de raptu eius ni-
hil dubitarent. APOLLONIVS: Iam mihi satis fateor
probatum, tam sententijs quàm exemplis, dæmones
esse, multos esse, & infestos esse hominibus. CÆSAR.
Vnde consilium est meum, vt cognitis his, non illis
consentiamus, ne nos audire contingat: I te maledi-
cti in ignem æternum, qui præparatus est diabolo &
angelis eius: sed resistendo illis, omnibusque vitijs,
audite mereamur cum electis: Venite benedicti Pa-
tris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est
ab origine mundi.

Matt. 25

FINIS LIBRI

Quinti.

CAPITA LIBRI
SEXTI.

- D**E virtute simplicitatis, cap. primum.
De simplice monacho, qui carnes in castro come-
dendo pecora monasterij sui reduxit, cap. 2.
De Christiano Decano Bonnense, qui Abbati pisa sagimi-
ne condita apposuit in simplicitate, cap. 3.
De Godeschalco monacho, qui in Syberg artocreas in sagi-
na decoctas simpliciter manducauit, cap. 4.
Vita domini Ensfredi Decani sancti Andrea in Colonia,
cap. 5.
Vita domini Hermanni Decani Hildeshemensis ecclesie,
cap. 6.
De simplicitate VVermboldi canonici sancti Gereonis in
Colonia, cap. 7.

X 3

De